

สรุปผลการอภิปราย

กลุ่ม 5 การวัดและการเฝ้าระวังการพัฒนาอย่างยั่งยืน

Executive Summary

Group 5: Measuring and Monitoring

Sustainable Development

สรุปผลการประชุม
กลุ่ม 5 การวัดและการเฝ้าระวังการพัฒนาอย่างยั่งยืน
วันพฤหัสบดีที่ 10 ตุลาคม 2556

**Group 5: Measuring and Monitoring Sustainable Development:
Guiding Global Development through Strong Evidence
10 October 2013**

Moderators: Ms. Jirawan Boonperm

former Permanent Secretary, MICT

Professor Paul Cheung

*Professor of Social Policy and Analytics, National University of Singapore
former Director, United Nations Statistics Division*

Speakers:

1. Mr. Juwang Zhu
Chief, SIDS, Oceans and Climate Change Branch, the Division for Sustainable Development of the UN Department of Economic and Social Affairs
2. Mr. Thanin Paem
Deputy Secretary General, Office of the National Economic and Social Development Board of Thailand (NESDB)
3. Mr. Pali Lehohla
*former Chair, UN Statistics Commission.
Currently Statistician-General, Statistics South Africa and Chair, Africa Symposium on Statistical Development*
4. Mr. Steven Ramage
Head of Ordnance Survey International, United Kingdom
5. Dasho Karma Ura
President, Centre for Bhutan Studies

แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งจะเห็นได้จากการนำแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก และการกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน Sustainable Development Goals (SDGs) ไว้เป็นส่วนหนึ่งต่อเนื่องจาก Millennium Development Goals (MDGs) และ Post-2015 Development Agenda แม้ว่าความเข้าใจในแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนจะเป็นสากลและไปในทิศทางเดียวกันสำหรับแต่ละประเทศ แต่เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับ นิยามที่ได้รับการกำหนดขึ้นยังมีความแตกต่างกันและนำมาสู่ความเข้าใจที่ค่อนข้างหลากหลาย นอกจากนี้ การวัดและการเฝ้าระวังเพื่อติดตามผลการพัฒนาอย่างยั่งยืนก็แตกต่างกัน ความสนใจหลักของการสัมมนาการวัดและการเฝ้าระวังการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เป็นส่วนหนึ่งของการประชุม Global Dialogue on Sustainable Development ครั้งนี้จะมุ่งเน้นว่าการวัดและเฝ้าระวัง ตลอดจนการติดตามผลการดำเนินการพัฒนาในประเทศต่างๆ มีลักษณะเป็นอย่างไร โดยหวังว่าข้อมูลเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบการพิจารณาขององค์กรสหประชาชาติต่อแนวคิดในการประเมินการพัฒนาอย่างยั่งยืน

สำหรับประเทศไทย การพัฒนาอย่างยั่งยืนจะหมายถึงการพัฒนาที่ร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว โดยการรวมปัจจัยต่างๆ แต่ยังสามารถรักษาสมดุลได้ ในอีกนัยหนึ่ง การกระทำต่างๆ ของมนุษย์จะต้องมีความสอดคล้องกับธรรมชาติ แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในประเทศไทยที่เป็นที่รู้จักกันดี คือปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งได้รับการนำไปประยุกต์ใช้ใน 3 มิติ กล่าวคือ มิติสิ่งแวดล้อม มิติเศรษฐกิจ และมิติสังคม ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยได้ผนวกไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการพัฒนาของประเทศได้รับการปรับเปลี่ยนโดยไม่เน้นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียวอีกต่อไป แต่ยังคำนึงถึงการพัฒนาด้านสังคมด้วย ทั้งนี้ การวัดการพัฒนาอย่างยั่งยืนนี้อยู่ในรูปแบบของตัวชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขของสังคมไทย (Green and Happiness Index: GHI) ซึ่งได้รับการพัฒนามาใช้ในการเฝ้าระวังและติดตามผล โดยตัวชี้วัดนี้ได้ครอบคลุมทั้งดัชนีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดัชนีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และดัชนีการเป็นอยู่ที่ดี แม้ว่าตัวชี้วัดนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาประเทศชาติอย่างยั่งยืน ในทางปฏิบัติ ยังพบว่ามีอุปสรรคในการเก็บข้อมูล เช่น ไม่ทราบแหล่งข้อมูล ข้อมูลไม่น่าเชื่อถือ และไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบข้อมูลเหล่านี้โดยตรง

เมื่อหันมามองถึงกลุ่มประเทศในทวีปแอฟริกา ซึ่งได้นิยามการพัฒนาอย่างยั่งยืนไว้ว่า คือ การพัฒนาที่สนองความต้องการในปัจจุบัน โดยไม่กระทบต่อความต้องการของลูกหลานในอนาคต เป็นที่ทราบกันดีว่า ทวีปแอฟริกามีประชากรจำนวนมากแต่ระดับผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ยังน้อยอยู่ การนำประเทศในทวีปแอฟริกาไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนสามารถทำได้โดยการประยุกต์หลักประชากรศาสตร์ โดยการวิเคราะห์การสร้างผลตอบแทนจากโครงสร้างประชากร (Demographic Dividend) ที่เหมาะสม การเก็บและติดตามผลตัวชี้วัดต่างๆ ที่เกี่ยวกับการปันผลประชากรมีการดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงตัวชี้วัดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของขนาดประชากร และการเปลี่ยนแปลงทางด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ การให้การศึกษาแก่คนในประเทศอย่างทั่วถึงเป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

สำหรับการวัดและการเฝ้าระวังการพัฒนาอย่างยั่งยืนในประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างประเทศอังกฤษ ข้อมูลทางภูมิศาสตร์ได้เข้ามามีความสำคัญ กล่าวคือ การนำนโยบายต่างๆ ที่ได้รับการกำหนดขึ้นมาเฉพาะในแต่ละพื้นที่มาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลทางภูมิศาสตร์ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาความยากจนและปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างตรงจุด ทั้งนี้ ข้อมูลทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมสามารถนำมาใช้ในการนี้ได้จะต้องมีคุณภาพสูง ถูกต้อง และทันสมัย หากแต่ละประเทศมีข้อมูลภูมิศาสตร์ที่เหมาะสม รัฐบาลประเทศเหล่านั้นจะสามารถเชื่อมโยงนโยบายที่มีกับข้อมูลภูมิศาสตร์เพื่อติดตามผลการดำเนินงานและทำการวิเคราะห์ ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินงานของทั้งภาครัฐและเอกชนได้อย่างถูกต้อง และคุ้มค่างบประมาณ

แม้ว่าประเทศต่างๆ จะสนใจ GDP ในการวัดผลการดำเนินงานของประเทศ แต่ประเทศภูฏานใช้วิธีการวัดดัชนีความสุขแห่งชาติ (Gross National Happiness: GNH) ในการเฝ้าระวังติดตามผลในด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่ง GNH ได้รวมดัชนีชี้วัดไว้ทั้งหมด 33 ตัวใน 9 มิติ กล่าวคือ การศึกษา มาตรฐานความเป็นอยู่ สุขภาพกาย สุขภาพจิต ความสัมพันธ์ในชุมชน วัฒนธรรม เวลา ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม นอกจาก GNH จะถูกใช้ในการพัฒนานโยบายของประเทศแล้ว GNH ยังสามารถนำมาใช้ในการประเมิน ติดตามผลการดำเนินงานและศึกษาถึงผลกระทบของนโยบายต่างๆ ได้

สรุปผลจากการเสวนาครั้งนี้ ได้ชี้ประเด็นของการวัดและการเฝ้าระวังการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วยความชัดเจนว่า ยังไม่มีนิยามใดเป็นนิยามสากลของการพัฒนาที่ยั่งยืนตลอดจนทิศทาง กลยุทธ์

ขั้นตอน วิธีการต่างๆ ที่เป็นที่เข้าใจตรงกัน และมีความสอดคล้องกันในระดับสากล ดังนั้น การกำหนดตัวชี้วัดที่เหมาะสมเป็นสากลจึงทำได้ยาก อย่างไรก็ตาม สิ่งแวดล้อมถือเป็นปัจจัยหลักที่ต้องให้ความสำคัญเท่าเทียมกับเงินทุนและแรงงาน และเป็นที่คาดเดาได้ว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะมีส่วนช่วยในการสังเกตการณ์และตรวจสอบนโยบายการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น ผู้เข้าร่วมการเสวนานี้ยังได้ขอเสนอวิธีการเฝ้าระวังและติดตามผลการพัฒนาอย่างยั่งยืนว่า ควรมีการวางแผนการเก็บและประเมินผลที่มีความเหมาะสม รวมถึงการเฝ้าระวังและติดตามผล ซึ่งจะต้องมีการกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบที่ชัดเจน นอกจากนี้ จะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน ซึ่งจะทำให้เกิดการร่วมมือกันในการรักษาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่เราจะได้รักษาให้รุ่นลูกหลาน

ภายหลังจากการประชุม วิทยากรทั้ง 4 ท่านจากประเทศต่างๆ คือ องค์การสหประชาชาติ-ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแอฟริกา ประเทศอังกฤษ และประเทศภูฏาน ได้นำข้อสรุปที่ได้ในการประชุมครั้งนี้เสนอต่อการประชุมในวาระต่างๆ ในต่างประเทศ ซึ่งได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก และแต่ละท่านยินดีที่จะส่งข้อมูลสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนล่าสุดมาให้กับประเทศไทยเป็นระยะเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ให้การพัฒนาอย่างยั่งยืนมีความก้าวหน้าต่อไป

Sustainable development (SD) is an important concept and widely implemented through various international and national approaches. Sustainable development goals (SDG) were considered to be the core of both Millennium Development Goals (MDG) and post-2015 development agenda. However, each country not only has its own way to define SD but also still wonder how to monitor SD. In this session, we focus on how different countries monitor SD in the hope that it can provide some input to the UN on SDG monitoring framework.

In Thailand, SD is defined as “the development that has been integrated in one, applying a holistic concept which refers to the combination of every factor yet maintaining the balance, or in other words, making the human activities to conform to the law of nature”. It has been a popular concept and promoted through the

Philosophy of Sufficiency Economy (PSE) which involves in three dimensions: ecology, economy, and society. In the past four decades, the national plans embrace PSE in the policies and the focus was changed from Economic-led development to Human-centered development. Green & Happiness Index (GHI) was created as a measuring tool, combining sustainable development index, economic strength index, and well-being index. However, many problems emerged in data collecting process such as the inability to identify data sources, low level of reliable data and lack of responsible unit.

SD in Africa is viewed as “the development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs”. Due to large population size and low GDP, Africa’s SD will potentially delivered by demographic dividend. Many indicators related to Demographic Dividend are monitored as well as indicators on demographic change and economic and social change. To achieve sustainability, not only that these indicators need to be monitored but education and training are also critical for managing sustainable outcome.

In England, geographic information has played a major role in term of sustainable development. Specifically, location-based policy and geo-spatial information management should be employed to tackle the challenges of widespread poverty and environmental destruction. In order to use geo-spatial information efficiently, this information has to be high quality, current and accurate. Recent technology and open data policy make it possible to obtain such high quality and reliable data. With a sustainable National Location Information Framework, the government can link between key policies as well as the program information and location in a standard integrated framework; either for analysis, for modelling or for visualization to support both public and private sectors.

While many countries rely on GDP, Bhutan introduced “Gross National Happiness” (GNH) as a key measurement to SD. There are 33 GNH indicators in 9 domains including education, living standard, health, and psychological well-being, community vitality, cultural diversity and resilience, time use, good governance, and ecological diversity and resilience. Not only that GNH can be used in policy development, it can also be used in assessment of impact from any policy.

As you can see, universal concept has not been clearly defined. It is therefore difficult to set up indicators for measuring and monitoring SD. However, it is clear that environment is a crucial factor that needs to also be taken into account as an equal to capital and labor. It is anticipated that technological advancement will also provide more depth and insight into how to monitor and plan sustainable development policies.

On behalf of group 5, we would like to suggest that all countries need to have a good planning on measurement and assessment. In addition, monitoring and tracking are also important process to reach SD. This should be done systematically and must have responsible units/organizations. Education and training on SD should be carried out in all levels. Therefore, the importance of SD will be realized and many actions will be proceeded to conserve natural resources and use them efficiently so that we can make the world a better place for the next generations.
